

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Iktatószám: XX-AJFO/357/3/2021.

Hivatkozási szám: IV/1865/2021.

Dr. Sulyok Tamás úr,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bitskey Botond úr,
az Alkotmánybíróság főtitkára
részére

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

Tárgy: a IV/1865/2021. számú indítvánnyal kapcsolatos

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főtitkár Úr!

Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése mellett, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 116. § d) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri az Alkotmánybíróságtól. A Kp. sérelmezett rendelkezése szerint a Kúria határozata ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

Az indítványozó által sérelmezett, alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi előírás az igazságügyért felelős miniszter első helyi kodifikációs feladat- és hatáskörébe tartozó jogszabály részét képezi, ezért a támadott rendelkezéssel összefüggő jogi véleményemről az Abtv. 57. § (1b) bekezdésére tekintettel az alábbiak szerint tájékoztatom.

Mindenekelőtt kiemelendő, hogy az Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: IM) tiszteletben tartja az Alaptörvényben biztosított bírói függetlenséget és a hatalom megosztásának elvét, ezért álláspontomat kizárólag a Kp. rendelkezésének alaptörvény-ellenességét állító indítványi elemek kapcsán és nem a támadott bírói döntésekkel összefüggésben adom elő. Megjegyzem továbbá,

hogy az amicus curiae beadványom alapját az indítványban foglaltak képezik, az ügy egyéb dokumentumai nem állnak az IM rendelkezésére.

Az Alkotmánybíróság egy 2016-os határozatában megerősítette a jogorvoslathoz való jogra vonatkozó következetes gyakorlatát, amely alapján „*az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti [...]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe*” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]}.

Mivel a felülvizsgálati eljárás az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő, rendkívüli jogorvoslati lehetőség, „*a törvényhozónak – az egyéb alkotmányi rendelkezésekkel összhangban (pl. diszkrimináció tilalma) – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani.*” {3054/2015. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [9]}.

A Kp. 116. § d) pontja kimondja, hogy a Kúria határozatával szemben felülvizsgálatnak nincsen helye. A jogalkotó a Kp. megalkotásakor azért helyezkedett erre az álláspontra, mivel, ha minden egyes kúriai döntéssel szemben a felülvizsgálatot, mint rendkívüli jogorvoslatot, biztosítani szükséges, akkor egy végtelen fokú jogorvoslati rendszert lett volna szükséges létrehozni, ugyanis ha a Kúria döntésével szemben lenne újabb felülvizsgálati fórum, akkor a felettes bírósági szerv döntése ellen miért ne kellene biztosítani az újabb felülvizsgálat lehetőségét, és így tovább.

A közigazgatási per, amelyet a végrehajtó hatalomtól független és önálló szervek, a bíróságok folytatnak le, a kifogásolt közigazgatási cselekményekkel szemben hatékony jogorvoslati fórumnak minősül, így a megfelelő jogorvoslathoz való alkotmányos jog garantálása a közigazgatási bírói út intézményesítésével és a gyakorlatban való hozzáférhetőségével megtörtént. A kúriai felülvizsgálat (mint ahogyan például az Alkotmánybíróság eljárása az alkotmányjogi panaszok alapján) az állam által biztosított, a hatékony jogorvoslaton túli plusz (rendkívüli) jogorvoslati eszköznek minősül.

Az az érvelés, amely abból indul ki, hogy a Kp. 116. § d) pontja sérti a jogorvoslathoz való jogot, álláspontom szerint nem állja meg a helyét, mert a közigazgatási cselekménnyel szembeni közvetlen, hatékony jogorvoslat a közigazgatási perben biztosított. Az állam ezen felül adhat lehetőséget további, rendkívüli jogorvoslati eljárásra. A felülvizsgálat lehetőségét közigazgatási perekben a Kp. 118. § (1) bekezdése befogadhatósági vizsgálatához köti, azonban a jogalkotó e mozgásterét, vagyis hogy csak a különös jelentőségűnek ítélt esetekben engedi meg a rendkívüli perorvoslat igénybevételét, a fentiek alapján a tisztességes eljárás és a jogorvoslathoz való jog biztosítására vonatkozó alkotmányos követelményeknek megfelelően gyakorolta. A Kúria, mint végső bírói fórum által a befogadhatóság kérdésében hozott döntés ellen – ahogyan a Kúria bármely határozata ellen – további perorvoslatnak – sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak – nincs helye, azonban ez a jogorvoslathoz való jogot alaptörvény-ellenesen nem korlátozza, mert azt már az elsőfokon meghozott bírói ítélet biztosította.

Mindezekre tekintettel, álláspontom szerint a Kp. indítványban támadott rendelkezése összhangban áll az Alaptörvénnyel.

Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Budapest, 2021. október „11.”

Tisztelettel:

dr. Varga Judit

